

INDISKA BERÄTTELSE DEL 6

SAVITRI

Av: Lena Gramstrup Olofgörs

Roller:

SIARE NARADA - vis man: Johan Holmberg

KUNGEN - far till Savitri: Andreas Rothlin Svensson

SAVITRI - prinsessa, gifter sig med Satyavan: Frida Röhl

SATYAVAN - Savitris man: Calle Jacobson

YAMA - dödsjuden: Magnus Krepper

Bröllopsången av Vasudha Sood

SCEN 1

(Palats. En dörr öppnas i palatset och SIAREN NARADA kommer gående fram till KUNGEN. MUSIK.)

SIARE NARADA

Min käre konung ni kallade på mig.

KUNGEN

Narada du är den ende siare som kan hjälpa mig.

SIARE NARADA

Säg, vad tynger ert hjärta?

KUNGEN

Min lilla prinsessa har nu blivit stor och det har blivit tid för henne att gifta sig.

SIARE NARADA

Ja, Savitri har växt upp till en skönhetens gudinna.

KUNGEN

Ja, hon är i mogen ålder men ingen man har bett om hennes hand. Siare vad är felet?

SIARE NARADA

Prinsessan är helt enkelt för vacker!

KUNGEN

Du talar så klokt. Vårt enda barn, Savitri vår lotusögda flicka är den mest gudalika dotter man kan tänka sig. Men ingen friare vågar komma till henne.

SIARE NARADA

Just därför. Hennes perfekta uppenbarelse kan vara skrämmande.

KUNGEN (undrande)

Jag sände henne till den heliga skogen för att själv välja en man.

SIARE NARADA

Det som sker står skrivet i stjärnorna. Vi får vänta och se.

SCEN 2

(Tiden går. Palatsportarna öppnas igen, SAVITRI kommer med ivriga steg till sin far.)

SAVITRI

Far!

KUNGEN

Min gudalika Savitri! Välkommen hem!

SAVITRI

Vet far. Jag har något att berätta.

KUNGEN

Siare! Narada! Kom, kom!

(Siaren kliver fram.)

SIARE NARADA

Savitri. Ni strålar!

SAVITRI

O ja!

KUNGEN

Berätta! Har du funnit den du sökte?

SAVITRI

O far hör! Långt härifrån i skogen mötte jag en man som var speciell... en enkel man som högg ved i skogen.

KUNGEN

Ja!?

SAVITRI

Han var så vacker! Den mest sanningskäre, kloke, tålmodige man jag kan tänka mig. Han är så mild.

SIARE NARADA

Gott så, gott.

SAVITRI

Han är skön som solens tvillingsöner. Han är helt enkel underbar. Han passar mig.

KUNGEN

Savitri jag vill veta allt.

SAVITRI

Han tar hand om sina gamla föräldrar. Han berättade att hans familj drivits iväg från sitt land då han var bara barnet. Hans far var konung, precis som du far, men fienden kom och jagade iväg dem och hans far blev blind. Nu lever de ett enkelt liv.

KUNGEN (lugn)

Är du lycklig?

SAVITRI

Ja o ja.

KUNGEN

Savitri!

SIARE NARADA (bläddrar i sina astrologiska böcker)

Var sa ni att ni varit...?

SAVITRI

I den heliga skogen.

SIARE NARADA (för sig själv)

Ska se... Vad kan jag tyda i mina böcker...

KUNGEN

Vad heter han?

SAVITRI

Hans namn är Satyavan och han ska bli min make!

SIARE NARADA

Satyavan...

SAVITRI

Ja Satyavan är hans namn!

SIARE NARADA (slutar bläddra)

Nej du olyckliga! Hör vad himlen uppenbarat!

KUNGEN

Vad säger du?

SIARE NARADA

Savitri har hamnat i olycka.

SAVITRI

Han är förträfflig! Han har inga brister!

KUNGEN

Vad menar du?

SIARE NARADA

Om ett år är hans levnads dagar förbi.

SAVITRI

Sluta. Han är ung och han är stark.

SIARE NARADA

Satyavan är mild, from ja helt enkelt en lysande ung man men se min konung vad som står skrivet i stjärnorna. Vad planeternas placering visar.

KUNGEN

Vad är det som är fel?

SIARE NARADA

Idag om ett år måste Satyavan dö.

SAVITRI (drar efter andan)

Dö...

KUNGEN

Nej! Nej! Nej!

SAVITRI

Hur är det möjligt...?

SIARE NARADA

Hans öde är utmätt. På dagen om ett år kommer dödsguden Yamas budbärare för att hämta Satyavan.

SAVITRI

Dödsguden...

KUNGEN (försöker trösta)

Åh, flicka lilla...

SAVITRI

Även om hans liv blir kort så har jag skänkt honom mitt hjärta.

KUNGEN

Jag ber dig. Välj dig en annan man.

SAVITRI

Jag har valt Satyavan och jag vill inte ha någon annan. Jag ska dela mitt liv med honom så länge jag kan.

SIARE NARADA

Du förtjänar att berömmas. Satyavan är en bra man, men flicka, du kommer bli olycklig.

KUNGEN

Jag kan inte hindra dig. Gift dig med den du älskar.

SAVITRI

Tack far.

(Bröllopsång. Bröllop mellan Savitri och SATYAVAN.
Klang och jubel. Kungen och siaren lyckönskar
brudparet.)

SIARE NARADA

Må himlen vara god. Jag önskar er ett lyckligt år.

KUNGEN

Måtte du bli lycklig nu min dotter.

SAVITRI

Satyavan, min Satyavan

SATYAVAN

Och min hustru. Min evga hustru Savitri.

SCEN 3

(Hemma hos Savitri och Satyavan i ett enkelt hus på landet. I sängkammaren. Savitri kan inte glömma siare Naradas spådom. På natten, alla sover men Savitri är vaken och betraktar sin man Satyavan. Nattens ljud hörs och morgonen närmar sig. SATYAVAN snusar gott.)

SAVITRI

Satyavan du sover så lugnt. Mitt hjärta darrar, jag har fruktat denna dag. Hur kan tiden gå så fort? Det känns som om vi bara hunnit sitta några timmar tillsammans i skuggan under trädet. Ditt ansikte är så fridfullt. Du anar inte vad den helige siaren Narada sa till mig. Vårt år är nu slut. Jag har fastat, jag har offrat och avlagt löften. Hur kan jag mer beveka gudarna? Jag har bara en önskan och den är att du ska få leva.

(Satyavan vaknar. Morgon, lite kallt.)

SATYAVAN

God morgon min älskade. Vad var det du viskade i mitt öra?

SAVITRI

Fråga inte.

SATYAVAN

Brrr, det är svalt. Jag går iväg med en gång till skogen och hämtar ved.

SAVITRI

Du får inte gå ensam!

SATYAVAN

Jo, stanna hos mina kära föräldrar de behöver dig. De klarar sig inte en dag utan dina ögons ljus.

SAVITRI

Jag ber dig, låt mig följa med. Bara denna dag.

SATYAVAN

Hur ska du orka det? Du har i tre dagar och tre nätter stått orörlig som en trädstam och varken ätit eller druckit. Jag vet inte vad du håller på med.

SAVITRI

Jag gav löftet för att få min önskan uppfylld. Jag åter
när det har skett, inte förr.

SATYAVAN

Vadå för önskan? Vad bär du på för hemlighet?

SAVITRI

Fråga inte mer. Det är mitt hjärtas fasta beslut att
följa dig.

SATYAVAN

Vi ska djupt in i skogen och vägen är besvärlig.

SAVITRI

Jag vill inte vara skild från dig. Inte idag.

SCEN 4

(Satyavan och Savitri ger sig iväg till skogen. Bäckens
porlar, fågelkvitter. MUSIK)

SATYAVAN (plockar frukt)

Har du sett vad vacker skogen är?

SAVITRI (orolig)

Hm

SATYAVAN

Se bara! Det friska gräset, den läckra mangon. Det är så vackert! Känner du doften av blommorna? Hör du fåglarna?

SAVITRI (fyller vatten i en kruka)

Hm

SATYAVAN

Därinne i dungen där sover tigern med sin hona. Tätt tryckta intill varandra.

SAVITRI

Hm

SATYAVAN

Om du stannar här under banyanträdet ska jag samla ved.

SAVITRI (ropar efter honom)

Gå inte så jag inte kan se dig.

SATAYAVAN

Nej då!

(Satyavan hugger ved. Han stannar upp i arbetet flämtar till och vrider sig.)

SAVITRI (rusar upp)

Satyavan. Vad händer?

SATYAVAN

Det är som om mitt huvud sticks av nålar. Allt blir så mörkt.

SAVITRI (livrädd)

Här. Lägg ditt huvud i mitt knä. Vila min vän. Det är skugga här under trädet.

(Satyavan flämtar och stönar. Tystnar. I samma ögonblick kommer underjordens gud YAMA. Fågelsången tystnar. Allt stannar upp. Yama rosslar. MUSIK.)

SAVITRI

Vem är du? Vad gör du här? Du är ingen människa.

YAMA

Jag är Yama. Dödsjuden. Jag måste ta din man med mig.

SAVITRI

Kommer du själv? Varför kommer inte dina budbärare?

YAMA

Det passar inte att skicka mina budbärare. Du är en trogen hustru och Satyavan är en renhjärtad man därför har jag kommit själv. Nu binder jag hans själ och för bort honom. Ta farväl.

(Man hör Satyavans "själ" följa med. Savitri försöker ta farväl.)

SAVITRI

Nej! Ta inte Satyavan. Inte nu.

YAMA

Följ inte efter mig. Satyavan var en stor man och han kommer att få det bra i mitt rike.

SAVITRI

Dit du tar min man dit ska jag också gå.

YAMA

Du ska inte följa efter mig till dödens rike.

(Yama börjar gå. Savitri en bit bakom Yama.)

SAVITRI (ropar lite)

Lyssna på mig! Yama jag vet att du gör din plikt när du tar min mans själ. Men jag gör min plikt som hustru när jag stannar vid hans sida.

YAMA

Din plikt är över när din man är död. Du har gjort allt du ska. Jag beundrar din trofasthet och du talar bra. Du ska få önska dig en sak men du får inte önska dig din mans själ åter.

SAVITRI

Då önskar jag... Jag vill att min svärfar får sin syn tillbaka.

YAMA

Det går bra. När du kommer hem kan din svärfar se igen.
Ge dig iväg nu! (fortsätter gå)
Vänd om så du inte blir alltför trött för att hitta hem.

SAVITRI (flämtar)

Nej.

(Yama fortsätter, det blir kyligare och blåsigare.
Savitri fortsätter att följa efter Yama som börjar bli
lite irriterad. Yama stannar.)

YAMA (stannar)

Du ska få en önskan till.

SAVITRI

Då önskar jag... Jag önskar att min svärfar får sitt konungarike tillbaka.

YAMA

Ja ja. Det går bra. När du kommer hem har din svärfar fått sitt rike tillbaka. Nu måste du ge dig iväg. (går igen)

SAVITRI

Yama. Du tar lyckan från mig.

YAMA (arg)

Du ska få en sista önskan. En, sista, önskan.

SAVITRI

Jag önskar mig många barn.

YAMA

Savitri, när du kommer hem ska du få många barn. Ge dig iväg nu! Gå hem!

(Yama börjar klättra upp för ett högt berg och när han vänder sig om ser han Savitri komma efter honom.)

SAVITRI

Yama, hur ska jag kunna få många barn när du tagit min makes själ? Utan honom kan jag inte leva. Utan honom är mitt liv inget värt. Jag har ingen annan man och jag kommer aldrig att gifta mig med någon annan. Hur ska du då kunna hålla ditt löfte?

YAMA (tvekar)

Savitri. Nu löser jag bandet till din makes själ! Ta honom med dig, han är din nu!

(MUSIK. Själen återvänder. Savitri tar emot den.)

SAVITRI

Nu har du skänkt mig livet tillbaka.

YAMA

Jag beundrar din starka vilja och trofasthet.
Tillsammans med dig ska Satyavan leva ett långt liv och
ni kommer att få många barn. Din svärfar får både syn
och kungariket åter.

SAVITRI

Tack. Nu har jag fått mer än jag önskat!

(Vinden försvinner. Fågelkvitter och porlande bäck.
Savitri är tillbaka hos Satyavan under trädet. Själen
återvänder till Satyavan.)

SAVITRI (försiktigt väcker honom)

Satyavan.

SATYAVAN (mumlar)

Savatari.

SAVITRI

Jag är här.

SATYAVAN

Länge länge har jag sovit. Varför har du inte väckt
mig? Min huvudvärk är borta. Den försvann.

SAVITRI

Allt är lugnt. Du har legat länge i mitt knä.

SATYAVAN

Jag såg ett hemskt mörker och en stor man. Var det en dröm? Eller verklighet?

SAVITRI

Var inte rädd.

SATYAVAN

Det börjar skymma. Vi går hem innan det blir alldeles mörkt. Far och mor de undrar nog varför vi inte är tillbaka.

SAVITRI

Ja. Där hemma väntar inte bara en överraskning.

SATYAVAN (stönar när han reser sig)

Vi får hämta frukten och veden imorgon.

SAVITRI (viskar till trädet)

Tack vänliga träd som skyddade Satyavan.